

ملاحظات

عنوان	قصیده رشح عما
وجه تسمیه لوح به عنوان مذکور	
صاحب اثر	حضرت بهاء الله
سال نزول	
محل نزول	
لسان نزولی	فارسی
لحن نزولی	
کلام نزولی	
مصدر	مائده آسمانی، جلد ۴ کتاب قرن بدیع (چاپ دوم در کانادا، کتاب یک جلدی) نفحات ظهور حضرت بهاء الله، جلد ۱، صفحه ۵۷ - ۵۸.
مطلع	هو الله رشح عما از جذبه ما میریزد سروفا از نغمه ما میریزد
انتهای لوح	طفح طهور است این رشح طهور است این *** غن طیور است این کز عین فنا میریزد
مخاطب	این لوح مخاطب خاصی ندارد می توان گفت که خطاب به اهل عالم است
اسامی نفوس مذکوره	
اسامی اماکن مذکوره	
الواح دیگر مذکور در متن این لوح	

	الواح دیگر با همین عنوان
	مواضيع و الواح دیگر که با مطالب این لوح شباهت و ارتباط دارند
	نصایح و انذارات احکام
	اشارات به کتب مقدسه قبل
	مناجاتهای نازلہ در متن لوح
	شئونات و سبک نزولی
	ترجمه های این لوح
	ترجمه های غیر رسمی
	منابع فارسی
	منابع عربی
	منابع انگلیسی
	نسخه شناسی
	به خط
	نوع نسخه

سایر ملاحظات

حضرت ولی امرالله در کتاب قرن بدیع می فرمایند: "قصیده رشح عما که در طهران از لسان مبارک جاری شده نخستین اثر کلک اطهر الهی است"	۱
---	---

اهم مواضع موجود در این لوح

۱ در این قصیه ۱۹ بیتی حقایق و جواهرات مکنونه و قوای مستوره ای که قرار بوده است در طی چهل سال بر حسب استعداد و لیاقت و طاقت بشری به اهل امکان عرضه گردیده و ضوح نمودار است. به عبارت دیگر این اثر اگر چه مختصر است و لکن کتاب اعظمی است که حقایق الهی را بتدریج از عالم وحی و تجرید و تفرید به عوالم نشر و تحدید و تفصیل و با ارتباط به شئون عرضی و حقایق امکانی عرضه می نماید:

به عبارت دیگر این اثر اگر چه مختصر است و لکن کتاب اعظمی است که حقایق الهی را بتدریج از عالم وحی و تجرید و تفرید به عوالم نشر و تحدید و تفصیل و با ارتباط به شئون عرضی و حقایق امکانی عرضه می نماید:

کور هو هو از نفعه ما میریزد "

" دور انا هو از چهره ما کرده بروز

۲ به عبارت دیگر اگر جمیع ایام مربوط به ظهور مظاهر الهیه بیوم الله محسوب است و لکن من حیث بروز و ظهور حقایق اصلیه و جواهرات مجردة که همواره به علت عدم استعداد خلق در ادوار قبل مستور بوده است ظهور جمال اقدس ابهی اشد ظهور است و از این جهت این ظهور بیوم الله موصوف گردیده است چه که حقایق جز و کل عرضه گردیده قوله الممتین:

یوم خدا از جلوه ربّ شد کامل	این نغز حدیث از غنّه طا میریزد
شمس طراز از طلعت حقّ کرده طلوع	سرّ حقیقت بین کز وجهه ما میریزد
بحر صفا از موج لقا کرده خروش	وین طرفه عطا از جذبه ما میریزد

۳ اگر چه حق غیب منیع لایدرک است و لکن لاجل اظهار فضل و ابراز کرم بر خلق مظاهر ظهور خود را مصدر و مظهر اوصاف و صفات خود قرار فرموده است. عرفان این شمس عالیه را عرفان خود مقرر فرموده تا آنکه خلق را از سر حقایقی که از وجهه این طلعات مقدسه ظاهر می شود محروم نگردند:

شمس طراز از طلعت حقّ کرده طلوع	سرّ حقیقت بین کز وجهه ما میریزد
بحر صفا از موج لقا کرده خروش	وین طرفه عطا از جذبه ما میریزد

۴ القاب مظهر ظهور الهی در این اثر: در این قصیده اشارات لا تحصی به عوالم امر و حق و ارتباط بین این دو عالم موجود است. آز آنجائی که خداوند متعال غیب منیع لایدرک است و کمال توحید نفی

<p>صفات از آن ساحت امنع است لذا می توان گفت که هرچه در عالم امکان و در حد ممکنات ممکن است در اعلا رتبه و اعظم درجه به اشرف مخلوقات که انسان کامل است راجع می شود من جمله این اشارات می توان به اصطلاحات عرفانی ذیل اشاره نمود:</p> <p>جذبه لاهوتی، جذبه ها، رنه را، جو سما، نفحه ما، لعل بها، جلوه رب، غنه طا، لحن خدا، عرش علا، لمع صفا، جذبه لا، طلعه لاهوتی، حوری هاهوتی، جلوه ناسوتی، سرعما، کلک بها، وجه باقی، چهره ساقی، رق زجاجی، آتش موسی، بیضه بیضا، سینه سینا، صحن لقا، غنچه هائی، طره بائی، رنه نائی، عین فنا، طفح ظهور، رشح عما، رشح ظهور، غن طیور، ماهی سرمد، نخله طوبی.</p>	
<p>اشاره به قوای روحانی مکنونه در ظهور جمال اقدس ابهی: رشح عما، بهجت مل، کوثر حق، طفح بهائی، ماهی سرمد، نخله طوبی، آهنگ عرقی، کف الهی، طلعه لاهوتی، وجهه باقی، آتش موسی، از جمله اشارت موجود در این لوح می باشد که از حقایق الهی مستوره در این ظهور اعظم حکایت می کند.</p>	۵
<p>این قصیده شامل ایاتی است که حقیقت یکی از احادیث اسلامی دمبنی بر تبدیل کلمه "هو" به "انا" را به عرصه ظهور می آورد: در این مقام است که عرفان مظهر امر الله عرفان حق می گردد: یعنی در این دور بدیع مظهر امر الهی به جای بیان "هو الله" به ندای "انا الله" ناطق خواهد شد.</p> <p>دور انا هو از چهره ما کرده بروز. نکته دقیق و ظریف در این تبدیل کلمه هو به انا آنست که ندای "انا الله" و یا "انا الحق" مقام عبودیت محض خود را در برابر مقام حق نمودار می سازد:</p> <p>در لوح ابن ذئب می فرمایند: مقام فنای از نفس و بقای بالله است.</p> <p>و در لوح مدینه التوحید می فرمایند: "کلما ظهر من عندهم و یظهر من لدنهم کل من عند الله و کل بامرہ عاملین".</p> <p>و همچنین در کتاب دور بهائی در صفحه ۳۰ می فرمایند: "یا الهی اذا انظر الی نفسی اشاهدها احقر من الطین"</p>	۶